

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 95 0 К 032312 18 Кжж
Бања Лука, 14.05.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Д.Н., због стицаја кривичниг дјела тешке тјелесне повреда из члана 156. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и повреде људског достојанства злоупотребом службеног положаја или овлашћења из члана 359. у вези са чланом 23. истог закона и оптуженог Р.Т., због кривичног дјела повреде људског достојанства злоупотребом службеног положаја или овлашћења из члана 359. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Требињу, оптуженог Д.Н. и браниоца оптуженог Р.Т., изјављеним против пресуде Окружног суда у Требињу број 95 0 К 032312 18 Кжж од 23.02.2018. године, након одржане сједнице вијећа дана 14.05.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалби оптуженог Д.Н. и браниоца оптуженог Р.Т., укида се пресуда Окружног суда у Требињу број 95 0 К 032312 18 Кжж од 23.02.2018. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Требињу број 95 0 К 032312 16 К 2 од 03.04.2017. године (која је донесена након поновљеног суђења), оптужени Д.Н. оглашен је кривим због кривичног дјела тешке тјелесне повреде из члана 156. став 4. а у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 01/12 и 67/13 - у даљем тексту: КЗ РС), те му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, са роком провјере од 2 (двје) године. Истом пресудом, на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (Службени гласник Републике Српске број 53/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени Д.Н. и Р.Т. су ослобођени од оптужбе да су починили кривично дјело повреде људског достојанства злоупотребом службеног положаја или овлашћења из члана 359. КЗ РС, у вези са чланом 23. истог закона.

У жалбеном поступку, Окружни суд у Требињу је рјешењем број 95 0 К 032312 17 Кж 2 од 25.09.2017. године, одредио одржавање претреса пред тим судом, након којег је донио побијану пресуду број 95 0 К 032312 18 Кжк од 23.02.2018. године, којом је огласио кривим оптуженог Д.Н. због стицаја кривичних дјела тешке тјелесне повреде из члана 156. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС и повреде људског достојанства злоупотребом службеног положаја или овлашћења из члана 359. КЗ РС, у вези са чланом 23. истог Закона, за која дјела му је утврдио казне затвора у трајању од по 2 (два) мјесеца, те му је примјеном одредбе о стицају, изрекао условну осуду, којом му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) мјесеца и истовремено одредио да се она неће извршити уколико оптужени у року од 1 (једне) године не почини ново кривично дјело. Истом пресудом оптужени Р.Т. је оглашен кривим за кривично дјело повреде људског достојанства злоупотребом службеног положаја или овлашћења из члана 359. КЗ РС, у вези са чланом 23. истог Закона, те му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (два) мјесеца и истовремено је одређено да се иста неће извршити ако оптужени у року од 1 (једне) године не почини ново кривично дјело. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оптужени Д.Д. је упућен да имовинскоправни захтјев остварује у парничном поступку, док су на основу члана 99. став 1. ЗКП РС, оптужени обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка у износу од по 460,00 КМ у року од 30 дана од дана правоснажности те пресуде.

Против цитиране пресуде Окружног суда у Требињу, жалбе су благовремено изјавили окружни јавни тужилац у Требињу (у даљем тексту: тужилац), оптужени Д.Н. и бранилац оптуженог Р.Т.

Тужилац пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженима изрекну „адекватне казне“.

Оптужени Д.Н. жалбу је изјавио из свих жалбених основа, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и исти ослободи од оптужбе.

Бранилац оптуженог Р.Т., адвокат Д.Ш. из М. пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе или да се пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак.

Тужилац није подносио писмени одговор на жалбе одбране, нити је одбрана подносила писмене одговоре на жалбу тужиоца.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења, из сљедећих разлога:

Основани су жалбени приговори оптуженог Н. и браниоца оптуженог Т. којима се указује да образложење побијане пресуде не садржи оцјену појединих доказа одбране и то прије свега, љекарска увјерења Дома здравља Т. од 23.06.2012. године на име оптужених. У наведеним љекарским увјерењима констатоване су повреде код оптужених, а другостепени суд нити анализира нити оцјењује ове доказе, па с тим у вези, уопште се не бави питањем да ли су оптужени приликом критичног догађаја задобили тјелесне повреде и ако јесу, на који начин су те

повреде настале, а ради се о одлучним чињеницама, о којима побијана пресуда није дала разлоге.

Из наведених разлога произилази да су основани приговори из жалби оптуженог Н. и браниоца оптуженог Т., засновани на тврдњи да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка. Наиме, поступајући на напријед наведени начин, другостепени суд је починио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, јер побијана пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, али и битну повреду из става 2. цитираног члана, а у вези са чланом 295. став 2. и 304. став 7. ЗКП РС, јер у истој није оцјењен сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима, нити је дата оцјена вјеродостојности противријечних доказа. Усљед наведених битних повреда поступка и правилност чињеничне основе побијане пресуде, доведена је у питање.

Због тога је ваљало те жалбе уважити, побијану пресуду укинути, на основу члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС и предмет вратити другостепеном суду на поновно суђење.

Како је пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, то ће другостепени суд у поновно суђењу отклонити наведене битне повреде, а оцјениће и остале приговоре из жалби којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, након чега ће све доказе оцјенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС.

Само ако тако поступи, другостепени суд ће у овој кривичноправној ствари моћи донијети правилну и закониту пресуду.

Из наведених разлога жалба тужиоца којом побија пресуду само због одлуке о кривичној санкцији за сада је беспредметна.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић